

SANDOVAL

Christopher Reeve.

El Superman del cava

D oncs aquest any als de la casa Freixenet els ha donat per volar. I han anat a cercar **Christopher Reeve**, que es va fer famós com a Superman, perquè vingui a fer l'espòt més conegut de tots els espòts que es fan i es desfan. Almenys el que porta més enrenou dins dels mitjans de comunicació. Per una banda, perquè els de Freixenet tracten molt bé la premsa, per l'altra, perquè dona una mica de color a la nostra tasca (paraula espantosa perquè sempre s'havia dit feina). De la primera cosa té bona part de culpa **Pere Bonet**, gran cap de la casa dels cava, que és un home educat, amb una paciència que deu haver heretat del mateix Job. A més els famosos que arriben acostumen a ser una mica patates.

I a vegades va bé i d'altres va pitjor.

Unes altres, va molt bé. Com en aquest cas. Perquè Christopher Reeve és un actor amb estudis, és a dir, que no és un imbècil d'aquells que s'han fet famosos perquè són guapos, o fan el bufó, sinó que va començar fent teatre mentre estudiava a la Universitat i després, quan feia de fill de Katherine Hepburn a l'obra *A Matter of Gravity*, els productors Alexander i Ilia Salkind el van descobrir per fer el paper de l'home volador amb poders sobrenaturals.

Després d'això, la seva vida ha canviat força. Ha fet cinema de tot tipus, malgrat que, cada tres anys, com si fos una promesa, s'havia de col·locar la capa, s'havia de fer el *cha-*

vo al front i estirar el puny per anar cap al cel a fer qualsevol acció: O apropar-se al planeta Krypton a fugir de la kriptonita que és l'única matèria que li fa mal.

Pioner de tots els altres herois que després han fet carrera al cinema, i que comprèn darrerament Batman i el mateix Dick Tracy, Superman ha volat com dèiem, a Barcelona. A causa d'un imminent rodatge de Reeve, tot s'ha produït d'una manera ben estranya i ràpida. És a dir tot-hom esperava que l'espòt es fes qualsevol dia, però no tan aviat.

Aleshores un bon dia els van dir que començaven al cap de 48 hores. I es van posar a treballar tots com a bojos. Van inventar una història, secreta, però que es pot re-

conèixer si van molt al cinema, van començar a fer els decorats i vestuari i van contractar fins a tres platós per al rodatge, una història que comença un dia que plou, a una ciutat qualsevol, quan un home entra dins d'una cabina telefònica. I aquest és el començament d'una cosa de la qual hem promès guardar el secret, però que té conya.

Per fer parella amb Reeve, ja se sap que al costat de la senyora que comprarà el Carta Nevada ha d'haver-hi una noia bonica, van triar **Inés Sastre**, malgrat que la dona de Pere Bonet, que sempre s'empenya per tot, s'havia entestat que fos la **Judit Mascó**, que es veu que li agrada molt.

Però al final, el seu sogre, **Josep Ferrer**, que és en reali-

Joaquim Padró i Leonardo Ricagni, productor i realitzador de l'espot milionari.

tat el *big*, però compte, el *big big boss* de Freixenet, va dir que ja n'hi havia prou, que el feia la Sastre. I hem guanyat tots.

Primer perquè la Inés te 16 anys, és maca com una mala cosa, simpàtica, puntual, sèria i viatja amb la mare, que és al mateix temps la manager. Però res a veure amb el prototip de la mare de la Pantoja, o sígui que la deixa solta, perquè ella fa servir el cap molt més del que puguin imaginar-se. I com a manager és una dona ideal, amb classe i categoria per parar un tren. La mare d'Inés, que es diu Candelas, és, de veritat, una troballa quasi tant com la filla.

Bé, al primer plató van fer el rodatge de tota la part més espectacular, allí on surt el cabaret, les noies que ballen i d'altres. Després, al Casino de l'Aliança del Poble Nou van fer les preses més curtes, on hi havia primers plans. Més tard, cap a la mitja nit del darrer dia de rodatge, van anar tots cap a un plató perdut de la mà de Déu, on esperaven sis tècnics que van fer tots els trucs de *Superman*, eren doncs amics de Reeve. Perquè l'espot té trucs, Deu n'hi dó si en té, i ben forts i espantosos.

De tot això es van fer càrrec **Joaquim Padró**, com a productor executiu, i **Leonardo Ricagni**, nascut a Uruguai on ha fet més de 180 es-

Dalt, Reeve i Inés, un a cada costat en un dels àpats del rodatge, que va coincidir amb l'aniversari d'un dels membres de l'equip, i Reeve, a punt de començar una de les preses. A la dreta, el realitzador Leonardo Ricagni i les bombolletes.

pots i està considerat una estrella. El vestuari, l'ha fet **Lis Beltrán**, una ex-estrella de la passarel·la, encara que està de molt bon veure, i la part d'estilisme ha estat a cura d'**Alicia Núñez** i **Ramón Olives**.

El director de fotografia ha estat **Javier Aguirresarobe**, que és un home simpàtic i afable, alhora que un gran professional, i que ha estat fascinat per la màgia de la parella Reeve-Sastre, que diu que seran com un guant quant a eficàcia publicitària. A càrrec de *Tandem* i en la persona de **Toni Guasch** ha estat la tasca (feina) de la idea de l'espot.

Com que el rodatge ha estat d'allò més bé, a la fi van fer una festeta. La van fer a l'Otto Zutz, que ja deuen vostès saber que és un dels millors llocs quant a ambient nocturn de la ciutat. Van donar copes, dues per cap i Reeve va ballar d'allò més amb les *burbujitas* (o bombolletes), més que res perquè eren angleses i parlaven la seva llengua d'allò més bé. A dos quarts de dues va arribar Inés Sastre sense la mare. I es va endur a tothom de carrer malgrat que només va estar a l'Otto mitja hora, perquè a les sis del matí agafava un avió cap a Madrid i després un altre cap a Vigo, on havia d'acudir al saló Lauada de moda gallega per una desfilada a primera hora de la tarda. O sigui, que no para. Ella ens explicava que la propera setmana se'n va sense la mare a Los Angeles on ha de fer totes les fotografies d'un catàleg de moda. Després tornarà a Madrid, on viu, i diu que no treballarà més fins l'any vinent.

Mentre, Reeve se'n va a Londres a fer una pel·lícula on fa un paper molt morbós. Després, a la primavera, anirà a San Francisco a fer més teatre, que és el que li agrada. Nosaltres, mentre, esperar l'aparició de l'espot que serà, segur, màgic.

Josep Sandoval